

Ihmiset retuuttaa ruhojaan
Jokin ajaa ne juoksemaan
Raja on ylitetty länttä kohden

Yksi kaatuu ja haavoittuu
Jälkeen jääminen laumasta on suora seuraus
Tarkkaan on haisteltava mihin astuu

Kohta omin avuin taakkansa taas
Yksinäinen mies jaloilleen nostaa
Lauma on saatava kiinni kun on valoa

Tai hänestä tulee vuorollaan saalis
Jahdattu, kituva, helppo maali
Tälläkin kertaa juostaan kilpaa
Eri syystä, samaan suuntaan

Kaikki toivo nyt pantava on
Lauman pysäyttävään taukoon
Että turvan lajinsa saisi

Matkan taistuessa, voimien laantuessa
Ainoa toivonsa on juoksu loputon

Kylmä maa, vieras maa
Syksy loppuu kun talvi saa
Yksi luoti puhtainta hopeaa
Kaksi petoa katoaa

Yksi laumasta miettii:
"Se en onneksi ollut minä
Jos koskaan kotiin päästään
Ketekä meistä ovat hengissä?"

Leukaperät veressä, sydän kylmänä
Rajan tällä puolen on vain nieltävä

Kauas ehtivät muut, nyt sataa:
Polunkin on sulattanut edestä ja takaa
Alasti ja haavoilla ojassa hän makaa

Saaliille pelko on pedon enne
Pedosta nälkä vie myöskin hengen
Ellei toinen peto ehdi niitäkkin ennen

Miehellä on ulvontaan voimia
Ääneen surkeaan
On hetken enää tajuissaan

Kuutamon nousun valossa
Tutut kasvot palaavat
Nälkäisinä juoksusta
Pian punertuu maa
Pian lämpenee maa

Yksi laumasta miettii:
"Se en onneksi ollut minä

Jos koskaan kotiin päästään
Ketkä meistä ovat hengissä?"

Leukaperät veressä, sydän kylmänä
Rajan täällä puolen on vain nieltävä

Yksi laumasta miettii:
"Se en onneksi ollut minä
Jos koskaan kotiin päästään
Ketkä meistä ovat hengissä?"

Leukaperät veressä, sydän kylmänä
Rajan täällä puolen on vain nieltävä